

μπλοφάρω

μπλοφάρω κ. **μπλοφέρνω**, ρ. [<μπλόφα + κατάλ. -άρω]. **1.** προσποιούμαι πως έχω ισχύ, υπεροχή, δημιουργώ ψεύτικες εντυπώσεις για εκφοβισμό ή παραπλάνηση του αντιπάλου με σκοπό την αποχώρησή του: «όταν μπλοφάρει, δεν ξέρεις τι να υποθέσεις». **2.** (ειδικά στο χαρτοπαίγνιο) προσποιούμαι πως έχω καλό χαρτί για να αναγκάσω τον αντίπαλό μου να πάει πάσο: «δεν κατάλαβε πως ο άλλος μπλοφάριζε και βγήκε απ' το παιχνίδι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας